

திணைமாலே நூற்றைம்பது

##1

நறை படர் சாந்தம் அற எறிந்து நாள்-ஆல்
உறை-எதிர்ந்து வித்திய ஊழ் ஏனல் பிறை-எதிர்ந்த
தாமரை-போல்-வாள்-முகத்து தாழ்குழலீர் காணீரோ
ஏ-மரை போந்தன ஈண்டு

##2

சுள்ளி சுனை நீலம் சோபாலிகை செயலை
அள்ளி அளகத்தின்-மேல் ஆய்ந்து தெள்ளி
இதண்-ஆல் கடி ஓடுங்கா ஈர்ங்-கடா-யானை
உதண்-ஆல் கடிந்தான் உளன்

##3

சாந்தம் எறிந்து உழுத சாரல் சிறு-தினை
சாந்தம் எறிந்த இதண்-மிசை சாந்தம்
கமழ க் கிளி கடியும் கார்-மயில்-அன்னாள்
இமிழ கிளி எழா ஆர்த்து

##4

கோடா-ப்-புகழ் மாறன் கூடல்-அனையாள்-ஐ
ஆடா அடகினும் காணேன் போர் வாடா க்
கருங்-கொல்-வேல் மன்னர் கலம் புக்க-கொல்லோ
மருங்குல்-கொம்பு-அன்னாள் மயிர்

##5

வினை வினைய ச் செல்வம் வினாவது போல் நீடா-ப்-
பனை வினையு நாம் எண்ண பாத்தி-த்-தினை வினைய
மை-ஆர்-தட-ங்-கண் மயில்-அன்னாய் தீ த் தீண்டு
கையார் பிரிவித்தல் காண்

##6

மால்-நீலம்-மாண்ட-துகில் உமிழ்வது-ஓத்து அருவி
மால்-நீல-மால்-வரை-நாட கேள் மா-நீலம்
காயும் வேல்-கண்ணாள் கனை இருள்-இல் நீ வர
ஆயும்-ஓ மன்ற நீ-ஆய்

##7

கறி வளர் பூஞ்சாரல் கை-ந்-நாகம் பார்த்து
நெறி வளர் நீள்-வேங்கை கொட்கும் முறி வளர்
நல்-மலை-நாட இர-வரின் வாழாள்-ஆல்
நல்-மலை-நாடன் மகள்

##8

அவட்கு-ஆயின் ஐவனம் காவல் அமைந்தது
இவட்கு-ஆயின் செந்-தினை கார்-ஏனல் இவட்கு-ஆயின்
எண்-உள-வ்-ஆல் ஐந்து இரண்டு ஈத்தான்-கொல் என்-
ஆம்-கொல்
கண்-உள-வ்-ஆல் காமன் கனை

##9

வஞ்சம்-ஏ என்னும் வகைத்து-ஆல் ஓர்-மா வினாய்
தஞ்சம் தமிழன்-ஆய் ச் சென்றேன் என்-நெஞ்சு-ஐ
நலம் கொண்டு ஆர்-பூங்-குழலாள் நன்று ஆயத்து அன்று
என்-
வலம் கொண்டாள் கொண்டாள் இடம்

##10

கரு-விரல்-செம்-முக-வெண்-பல்-சூல்-மந்தி
பரு-விரல்-ஆல் பைஞ்சு-கனை நீர் தூய் பெரு-வரை-மேல்
தேன் தேவர்-க்கு ஓக்கும் மலை நாட வாரல்-ஓ
வான்-தேவர் கொட்கும் வழி

##11

கரவு இல் வள-மலை க் கல் அருவி நாட
உர-வில்-வலியாய் ஒரு-நீ இரவு-இன்
வழிகள்-தாம்-சால-வர-அரிய வாரல்
இழி-கடா-யானை-எதிர்

##12

வேலனார் போக மறி விடுக்க வேரி-உம்
பாலனார்-க்கு ஈக பழியிலாள்-பால்-ஆல்
கடும்-புனல்-இன் நீந்தி கரை வைத்தான்-கு-அல்லால்
நெடும்-பணை-போல் தோள்-நேரால் நின்று

##13

ஒரு-வரை-போல் எங்கும் பல-வரை-உம் சூழ்ந்த
அரு-வரை உள்ளது-ஆம் சீறார் வரு வரை-உள்
ஐ-வாய-நாகம் புறம்-எல்லாம் ஆயும்-கால்
கை-வாய-நாகம் சேர் காடு

##14

வருக்கை வள-மலை-உள் மாதர்-உம் யான்-உம்
இருக்கை இதண்-மேலேம் ஆக பரு-க்-கை க்
கடாஅம்-மால்-யானை கடிந்தான்-ஐ-அல்லால்
தொடாஅ-வ்-ஆல் என்-தோழி-தோள்

##15

வாடாத சான்றோர் வரவு எதிர்கொண்டிர்-ஆய் க்
கோடாது நீர்-கொடுப்பின்-அல்லது கோடா
எழில்-உம் முலை-உம் இரண்டு-இன்-கு-உம் முன்னீர் ப்
பொழில்-உம் விலை-ஆம்-ஓ போந்து

##16

நாள்-நாகம் நாறும் நனை-குழலாள் நல்கி தன்-
பூண்-ஆகம் நேர்வளவு-உம் போகாது பூண் ஆகம்

என்றேன் இரண்டாவது-உண்டு-ஓ மடல்-மா-மேல்
நின்றேன் மறுகு-இடை-ஏ நேர்ந்து

##17

அறிகு அவள்-ஐ ஐய-இடை-மடவாய் ஆய
சிறிது அவள் செல்லாள் இறும் என்று அஞ்சி ச சிறிது
அவள்
நல்கும்-வாய் காணாது நைந்து-உருகி என்-நெஞ்சம்
ஓல்கும்-வாய் ஓல்கல்-உறும்

##18

என்-ஆம்-கொல் ஈடு இல் இள-வேங்கை நாள் உரைப்ப
பொன்-ஆம் போர்-வேலவர்-தாம்-புரிந்தது-என்னே
மருவி ஆம் மாலே மலை நாடன் கேண்மை
இருவி-ஆம்-ஏனல்-இனி

##19

பால் ஒத்த வெள்-அருவி பாய்ந்து ஆடி பல்-பூ ப் பெய்-
தால்-ஒத்த ஐவனம் காப்பாள் கண் வேல்-ஒத்து என்-
நெஞ்சம்-வாய் ப் புக்கு ஒழிவு காண்பான்-ஓ காண்-
கொடா-
அம்-சாயல்-கு-ஏ நோவல் யான்

##20

நாள்-வேங்கை பொன் விளையும் நல்-மலை-நல்-நாட
கோள்-வேங்கை-போல் கொடியார் என்-ஐயன்மார்
கோள்-வேங்கை-
அன்னையால்-நீயும் அருந்-தழை யாம் ஏலாமை-க்கு
என்னை-ஓ நாளை எளிது

##21

பொன் மெலியும் மேனியாள் பூஞ்சுணங்கு மென்-முலை-
கள்
என்-மெலிய-வீங்கின-வ்-ஏ பாவம் என்று என்-மெலிவு-
இன்-கு
அண்-கண்ணி வாடாமை யான்-நல்ல-என்றால் தான்-
உண்கண்ணி-வாடாள் உடன்று

##22

கொல் யானை வெண்-மருப்பு-உம் கொல்-வல்-புலி அதள்-
உம்
நல்-யானை நின்-ஐயர் கூட்டுண்டு செல்வார் தாம்
ஓர்-அம்பு-இன்-ஆல் எய்து போக்குவர் யான் போகாமல்
ஈர்-அம்பு-இன்-ஆல் எய்தாய் இன்று

##23

பெரு-மலை தாம் நாடி தேன் துய்த்து பேணாது
அரு-மலை மாய்க்குமவர் தங்கை திரு-முலை-க்கு
நாண் அழிந்து நல்ல-நலன் அழிந்து நைந்து-உருகி
ஏண்-அழிதல்-கு யாம் ஏயினம்

##24

நறுன்-தண்-தகரம் வகுளம் இவற்றை
வெறும்-புதல்-போல் வேண்டாது வேண்டி எறிந்து உழுது
சென்-தினை வித்துவார் தங்கை பிறர்-நோய்-க்கு
நொந்து இனைய-வல்லள்-ஓ நோக்கு

##25

கொல்-இயல்-வேழம் குயவரி கோள் பிழைத்து
நல்-இயல் தம்-இனம் நாடுவ-போல் நல்-இயல்
நாம-வேல்-கண்ணாள் நடுநடுப்ப வாரல்-ஓ
ஏம-வேல் ஏந்தி இரா

##26

கருங்-கால் இள-வேங்கை கான்ற பூக் கல்-மேல்
இருங்-கால் வய-வேங்கை ஏய்க்கும் மருங்கு-ஆல்
மழை வளரும் சாரல் இர-வரின் வாழாள்
இழை வளரும் சாயல் இனி

##27

பனி-வரை நீள்-வேங்கை ப் பய-மலை நல்-நாட
இனி வரையாய் என்று எண்ணிச் சொல்வேன் முனி-
வரை-உள்
நின்றான் வலி-ஆக நீ வர யாய் கண்டாள்
ஒன்றாள் காப்பு ஈயும் உடன்று

##28

மேகம் தோய் சாந்தம் விசை திமிசு காழ்-அகில்
நாகம் தோய் நாகம் என இவற்றை ப் போக
எறிந்து உழுவார் தங்கை இருந்-தட-ங்-கண் கண்டும்-
மறிந்து உழல்வான்-ஓ இ-ம்-மலை

##29

பலா எழுந்த-பால் வருக்கை ப் பாத்தி அதன்-நேர்
நிலா எழுந்த வார்-மணல் நீடி சுலா எழுந்து
கான்-யாறு கால் சீத்த காந்தள்-அம்-பூந்-தண்-பொதும்பர்
தான் நாற த் தாழ்ந்த இடம்

##30

திங்கள்-உள் வில் எழுதி தேராது வேல் விலக்கி
தங்கள்-உளாள் என்னும் தாழ்வு-இன்-ஆல் இங்கண்
புனம் காக்க-வைத்தார்-போல் பூங்குழல்-ஐ ப் போந்து
என்-
மனம் காக்க-வைத்தார் மருண்டு

##31

தன்-குறை-இது என்னுன் தழை கொணரும் தண்-சிலம்பன்
நின்-குறை என்னும் நினைப்பினன்-ஆய் பொன்-குறையும்-
நாள்-வேங்கை நீழல்-உள் நண்ணுண் எவன்-கொலோ
கோள்-வேங்கை-அன்னுன் குறிப்பு

##32

பானல்-அம்-தண்-கழி-ப்-பாடு அறிந்து தன்-ஐமார்
நூல்-நல-நுண்-வலை-ஆல் நொண்டு-எடுத்த கானல்
படு புலால் காப்பாள் படை நெடுங்-கண் நோக்கம்
கடிபு-ஒல்லா என்னை-ஏ காப்பு

##33

பெருங்-கடல் வெண்-சங்கு காரணம்-ஆ பேணுது
இருங்-கடல் முழுகுவார் தங்கை இருங்-கடல்-உள்
முத்து-அன்ன-வெண்-முறுவல் கண்டு உருகி நைவார்-க்கு-
ஏ
ஒத்தனம்-யாம்-ஏ-உளம்

##34

தாமரை-தான்-முகம்-ஆ தண்-அடை ஈர்-மா-நீலம்-
காமர்-கண்-ஆக கழி துயிற்றும் காமரு-சீர் த்
தண்-பரப்ப பாய் இருள் நீ வரின் தாழ்-கோதையாள்
கண் பரப்ப காண் நீர் கசிந்து

##35

புலால் அகற்றும் பூ-ம்-புன்னை ப் பொங்கு நீர் ச் சேர்ப்ப
நிலா அகற்றும் வெண்-மணல் தண்-கானல் சுலா அகற்றி
கங்குல் நீ வாரல் பகல் வரின் மா-க்-கவ்வை-ஆம்
மங்குல் நீர் வெண்-திரை-இன்-மாட்டு

##36

முருகு-வாய்-முள்-தாழை-நீள்-முகை பார்ப்பு என்று-ஏ
குருகு-வாய் ப் பெய்து இரை கொள்ளாது உருகி மிக-

இன்னொ-வெயில் சிறகு-ஆல் மறைக்கும் சேர்ப்ப நீ
மன்னொ வரவு மற

##37

ஓத-நீர் வேலி உரை கடியா ப் பாக்கத்தார்
காதல் நீர் வாராமை கண் நோக்கி ஓத-நீர்
அன்று அறியும் ஆதலால் வாராது அலர் ஒழிய
மன்று அறிய க் கொள்ளீர் வரைந்து

##38

மா-க்-கடல் சேர் வெண்-மணல் தண்-கானல் பாய் திரை
சேர்
மா-க்-கடல்-சேர்-தண்-பரப்பன் மார்பு-அணங்கு-ஆ மா-
க்-கடல்-ஏ
என்-போல-த்-துஞ்சாய் இது-செய்தார்-யார் உரையாய்
என்-போலும்-துன்பம் நினக்கு

##39

தந்தார்-க்கு-ஏ-ஆம்-ஆல் தட-மென்-தோள் இன்ன-நாள்
வந்தார்-க்கு-ஏ-ஆம் என்பார் வாய் காண்பாம் வந்தார்-
க்கு-ஏ
காவா இள-மணல் தண்-கழி-க்-கானல்-வாய் ப்
பூவா இள-ஞாழல் போது

##40

தன்-துணை-ஓடு ஆடும் அலவன்-ஐ-உம் தான் நோக்கா
இன்-துணை-ஓடு ஆட இயையும்-ஓ இன்-துணை-ஓடு
ஆடினாய் நீ ஆயின் அ-ந்-நோய்-க்கு என்-நொந்து என்று
போயினான்-சென்றான்-புரிந்து

##41

உருகும்-ஆல்-உள்ளம் ஒரு-நாளும்-அன்று-ஆல்
பெருகும்-ஆல் நம்-அலர் பேண பெருகா

ஒருங்கு வால் மின்-ஒடு உரும்-உடைத்து-ஆய் பெய்வான்-
நெருங்கு-வான்-போல நெகிழ்ந்து

##42

கவள க் களிப்பு இயல் மால்-யானை சிற்றாளி
தவழ தான்-நில்லாதது-போல் பவள-க்-
கடிகை-இடை-முத்தம் காண்-தொறும் நில்லா
தொடி கை-இடை முத்தம் தொக்கு

##43

கடல்-கோடு இரு-மருப்பு கால்-பாகன்-ஆக
அடல்-கோட்டு-யானை-திரை-ஆ உடற்றி
கரை-பாய்-நீள்-சேர்ப்ப கனை-இருள் வாரல்
வரைவாய்-நீ-ஆகவே-வா

##44

கடும்-புலால் புன்னை கடிகும் துறைவ
படும் புலால் புள் கடிகவான் புகக தடம்-புல்-ஆம்
தாழை மா-ஞாழல் ததைந்து-உயர்ந்த-தாழ்-பொழில்
ஏழை-மான்-நோக்கி இடம்

##45

தாழை தவழ்ந்து உலாம் வெண்-மணல் தண்-கானல்
மாழை-நுளையர் மட-மகள் ஏழை
இணை-நாடில்-இல்லா இருந்-தட-ங்-கண் கண்டும்
துணை-நாடினன் தோம்-இலன்

##46

தந்து-ஆயல்-வேண்டா ஓர்-நாள் கேட்டு தாழாது-
வந்தால் நீ-எய்துதல்-வாய்-ஆல் மற்று எந்தாய்
மறி மகர வார்-குழையாள் வாழாள் நீ-வாரல்
எறி மகரம் கொட்கும் இரா

##47

பண்ணாது பண்-மேல்-தேன்-பாடும்-கழி-க்-கானல்
எண்ணாது கண்டார்-க்கு-ஏ ஏர்-அணங்கு-ஆல் எண்ணாது
சாவார் சான்றணமை சலித்திலா மற்று இவள்-ஐ க்
காவார் கயிறு-உரீஇவிட்டார்

##48

திரை-மேல் போந்து எஞ்சிய தெண்-கழி-க்-கானல்
விரை மேவும் பாக்கம் விளக்கு-ஆ கரை-மேல்
விடு-வாய்-ப்-பசும்-புற-இப்பி கால் முத்தம்
படு-வாய்-இருள் அகற்றும் பாத்து

##49

எங்கு வருதி இருங்-கழி-த்-தண்-சேர்ப்ப
பொங்கு திரை உதைப்ப ப் போந்து ஒழிந்த சங்கு
நரன்று உயிர்த்த நித்திலம் நள்-இருள் கால் சீக்கும்
வரன்று உயிர்த்த பாக்கத்து வந்து

##50

திமில்-களிறு-ஆக திரை-பறை-ஆ பல்-புள்
துயில் கெட த் தோன்றும் படை-ஆ துயில் போல்
குறியா-வரவு ஒழிந்து கோல-நீர்-ச்-சேர்ப்ப
நெறி-ஆல் நீ கொள்வது நேர்

##51

கடும் புலால் வெண்-மணல் கானல் உறு மீன்-கண்-
படும்-புலால் பார்த்தும்-பகர்தும் அடும்பு-எலாம்
சாலிகை-போல்-வலை சால-ப்-பல உணங்கும்
பாலிகை பூக்கும் பயின்று

##52

திரை-பாகன்-ஆக திமில்-களிறு-ஆக
கரை சேர்ந்த கானல் படை-ஆ விரையாது

வேந்து கிளர்ந்தன்ன வேலை நீர் ச் சேர்ப்ப நாள்
ஆய்ந்து வரைதல் அறம்

##53

பாறு-புரவி-ஆ பல்-களிறு நீள்-திமில்-ஆ
தேறு-திரை-பறை-ஆ புள்-படை-ஆ தேறாத
மன்-கிளர்ந்த-போலும்-கடல் சேர்ப்ப மற்று எமர்-
முன் கிளர்ந்து எய்தல் முடி

##54

வாராய் வரின் நீர்-க்-கழி-க்-கானல் நுண்-மணல்-மேல்
தேர்-இன்-மா கால் ஆழும் தீமைத்து-ஏ ஓர்-இலோர்
கோள்-நாடல்-வேண்டா குறி-அறிவார் க் கூஉய் க்
கொண்டு ஓர்-
நாள் நாடி நல்குதல் நன்று

##55

கண்பரப்ப-காணாய் கடும்-பனி கால்-வல்-தேர்
மண் பரக்கும் மா-இருள்-மேல்-கொண்டு மண் பரக்கு-
மாறு நீர்-வேலை நீ-வாரல் வரின் ஆற்றாள்
ஏறு-நீர்-வேலை-எதிர்

##56

கடல்-கானல்-சேர்ப்ப கழி உலாஅய் நீண்ட
அடல் கானல் புன்னை தாழ்ந்து ஆற்ற மடல்-கானல்
அன்றில் அகவும் அணி-நெடும்-பெண்ணைத்து எம்-
முன்றில் இள-மணல்-மேல் மொய்த்து

##57

வரு திரை தான் உலாம் வார்-மணல்-கானல்
ஒரு-திரை ஓடா-அளவை இரு-திரை-
முன்-வீழும்-கானல் முழங்கு-கடல்-சேர்ப்ப
என்-வீழல்-வேண்டா-இனி

##58

மாயவன்-உம் தம்முன்-உம் போலே மறி-கடல்-உம்
கானல்-உம் சேர் வெண்-மணல்-உம் காணாய்-ஓ கானல்-
இடை-எலாம் ஞாழல்-உம் தாழை-உம் ஆர்ந்த-
புடை-எலாம் புன்னை புகன்று

##59

பகல்-வரின் கவ்வை-பல-ஆம் பரியாது
இர-வரின் ஏதம்-உம்-அன்ன புக-அரிய
தாழை துவளும் தரங்க-நீர்-ச-சேர்ப்பிற்று-ஏ
ஏழை-நுளையர் இடம்

##60

திரை அலறி ப் பேர த் தெழியா-த்-திரியா-
கரை-அலவன்-கால்-இன்-ஆல்-காணு கரை-அருகே
நெய்தல்-மலர் கொய்யும் நீள்-நெடுங்-கண்ணினுள்
மையல்-நுளையர்-மகள்

##61

அறிகு-அரிது யார்க்கும் அரவ-நீர்-ச-சேர்ப்ப
நெறி-திரிவார்-இன்மை-ஆல் இல்லை முறி திரிந்த
கண்டல் அம்-தண்-தில்லை கலந்து கழி சூழ்ந்த
மிண்டல் அம்-தண்-தாழை இணைந்து

##62

வில்லார் விழவு-இன்-உம் வேல் ஆழி சூழ் உலகு-இல்
நல்லார் விழவு-அகத்து-உம் நாம்-காணேம் நல்லாய்
உவர்க்கத்து ஒரோ-உதவி ச் சேர்ப்பன்-ஓப்பார்-ஐ ச்
சுவர்க்கத்து உளர்-ஆயின் சூழ்

##63

எரி-நிற-நீள்-பிண்டி இணர்-இனம்-எல்லாம்
வரி-நிற-நீள்-வண்டர் பாட புரி-நிற-நீள்-

பொன்-அணிந்த-கோங்கம் புணர் முலையாய் பூன்-தொடி-
த்-தோள்
என்-அணிந்த ஈடு-இல்-பசப்பு

##64

பேணாய் இதன்-திறத்து என்றலும் பேணாது-ஏ
நாண்-ஆய நல்-வளையாய் நாண்-இன்மை காணாய்
எரி-சிதறி-விட்டன்ன ஈர்-முருக்கு ஈடு-இல்-
பொரி-சிதறி-விட்டன்ன-புன்கு

##65

தான்-தாய்-ஆ க் கோங்கம் தளர்ந்து முலை கொடுப்ப
ஈன்றாய் நீ பாவை இருங்-குரவு-ஏ ஈன்றாள்
மொழி காட்டாய்-ஆயினும் முள்-எயிற்றாள் சென்ற-
வழி காட்டாய் ஈது என்று வந்து

##66

வல்-வரும் காணாய் வயங்கி முருக்கு-எல்லாம்
செல்வர்-சிறார்-க்கு ப் பொற்கொல்லர் போல் நல்ல-
பவள-க்-கொழுந்து-இன்-மேல் பொன்-தாலி பாஅய் த்
திகழ க் கான்றிட்டன தேர்ந்து

##67

வெறுக்கை-க்கு ச் சென்றார் விளங்கிழாய் தோன்றார்
பொறுக்க என்னால் பொறுக்கலாம்-ஓ ஒறுப்ப-போல்
பொன்-உள் உறு பவளம்-போன்ற புணர் முருக்கம்
என்-உள்-உறு-நோய் பெரிது

##68

சென்ற-க்-கால் செல்லும்-வாய் என்னோ இருஞ்-சுரத்து
நின்ற-க்-கால் நீடி ஒளிவிடாநின்ற
இழை-க்கு அமர்ந்த ஏய்-ஏர்-இள-முலையாள் ஈடு-இல்-
குழை-க்கு அமர்ந்த நோக்கு-இன் குறிப்பு

##69

அத்தம் நெடிய அழல்-கதிரோன் செம்-பாகம்
அத்தம் மறைந்தான் இ-வ்-அணியிழை-ஒடு-ஒத்த-
தகை-இன்-ஆல் எம்-சீறார் த் தங்கினிர்-ஆய் நாளே-
வகையினிர்-ஆய் ச் சேறல் வனப்பு

##70

நின்-நோக்கம் கொண்ட மான் தண்-குரவ-நீழல் காண்
பொன்-நோக்கம் கொண்ட பூங்-கோங்கம் காண் பொன்-
நோக்கம்
கொண்ட சுணங்கு அணி மென்-முலை க் கொம்பு-அன்றாய்
வண்டல்-அயர்-மணல்-மேல் வந்து

##71

அம்-சுடர்-நீள்-வாள்-முகத்து-ஆயிழை-உம் மாறு-இலா
வெஞ்-சுடர்-நீள்-வேலான்-உம் போதர க் கண்டு அஞ்சி
ஒரு-சுடர்-உம்-இன்றி உலகு பாழ்-ஆக
இரு-சுடர்-உம் போந்தன என்றார்

##72

முகம்-தாமரை முறுவல்-ஆம்பல் கண்-நீலம்
இகந்து-ஆர்-விரல்-காந்தள் என்று-என்று உகந்து இயைந்த
மாழை-மா-வண்டு-இன்-கு-ஆம்-நீழல் வருந்தாதே
ஏழை-தான்-செல்லும்-இனிது

##73

செவ்-வாய் கரிய-கண் சீர்-இன்-ஆல் கேளாது-உம்
கவ்வை-ஆல் காணாது-உம் ஆற்றாது-உம் அ-வ்-ஆயம்
தார்-த்-தத்தை-வாய்-மொழி-உம் தண்-கயத்து-நீலம்-உம்
ஓர்த்து ஒழிந்தாள் என்-பேதை ஊர்ந்து

##74

புன்-புறவு-ஏ சேவல்-ஒடு-ஊடல் பொருள்-அன்று-ஆல்
அன்பு-உறவு-ஏ-உடையார்-ஆயினும் வன்புற-

றது காண் அகன்ற-வழி நோக்கி பொன் போர்த்து
இது-காண் என்-வண்ணம் இனி

##75

எரிந்து-சும்-இரவி ஈடு-இல்-கதிரான்
விரிந்து-விடு-கந்தல் வெஃகா புரிந்து-
விடு-கயிற்றின் மாசுணம் வீயும் நீள்-அத்தம்
அடுதிறலான்-பின் சென்ற-ஆறு

##76

நெஞ்சம் நினைப்பினும் நெல் பொரியும் நீள்-அத்தம்
அஞ்சல் என ஆற்றின் அஞ்சிற்று-ஆல் அஞ்சி
புடை-நெடுங்-காது உற ப் போழ்ந்து அகன்று-நீண்ட-
படை-நெடுங்-கண் கொண்ட பனி

##77

வந்தால்-தான்-செல்லாம்-ஓ ஆரிடையாய் வார்-கதிர்-ஆல்
வெந்தால்-போல் தோன்றும் நீள்-வேய் அத்தம் தந்து ஆர்
தகர-க்-குழல் புரள தாழ்-துகில்-கை-ஏந்தி
மகர-க்-குழை மறித்த நோக்கு

##78

ஒரு-கை இரு-மருப்பு-இன் மும்-மத மால்-யானை
பருகு நீர் பைஞ்-சுனை-இல் காணாது அருகல்
வழி விலங்கி வீழும் வரை-அத்தம்-சென்றார்
அழிவிலர்-ஆக-அவர்

##79

சென்றார் வருதல் செறிதொடி சேய்த்து-அன்று-ஆல்
நின்றார் சொல் தேறதாய் நீடு-இன்றி வென்றார்
எடுத்த கொடி-இன் இலங்கு அருவி தோன்றும்
கடுத்த மலை-நாடு-காண்

##80

உருவ-வேல்-கண்ணாய் ஒரு-கால்-தேர்-ச-செல்வன்
வெருவ வீந்து உக்க நீள்-அத்தம் வருவர்
சிறந்து பொருள் தருவான் சேண்-சென்றார் இன்றே
இறந்து கண்-ஆடும்-இடம்

##81

கொன்றாய் குருந்து-ஏ கொடி-முல்லாய் வாடினீர்
நின்றேன் அறிந்தேன் நெடுங்-கண்ணாள் சென்றாள்-உக்கு
என்-உரைத்தீர்-க்கு என்-உரைத்தாள்-கு என்-உரைத்தீர்-
க்கு என்-உரைத்தாள்
மின் நிறைத்த பூண்-மிளிர-விட்டு

##82

ஆண்-கடன்-ஆம்-ஆற்றை ஆயும்-கால் ஆடவர்-க்கு ப்
பூண்-கடன்-ஆ ப் போற்றி ப் புரிந்தமை-ஆல் பூண்-
கடன்-ஆ ச்
செய்-பொருள்-கு ச் செல்வர்-ஆல் சின்மொழி நீ சிறிது
நை-பொருள்-கண் செல்லாமை நன்று

##83

செல்ப-வ்-ஓ சிந்தனை-உம் ஆகாது-ஆல் நெஞ்சு எரியும்
வெல்ப-வ்-ஓ சென்றார் வினை முடிய நல்லாய்
இதடி கரையும் கல் மா-போல-த்-தோன்றும்
சிதடி கரையும் திரிந்து

##84

கள்ளி-அம்-காட்ட கடமா இரிந்து ஓட
தள்ளியும் செல்ப-வ்-ஓ தம்முடையார் கொள்ளும்
பொருள்-இலர்-ஆயினும் பொங்கென-ப்-போந்து எய்யும்
அருள் இல் மறவர் அதர்

##85

பொருள் பொருள் என்றார் சொல் பொன்-போல ப் போற்றி
அருள்-பொருள்-ஆகாமை-ஆக அருள்-ஆன்
வளமை கொணரும் வகை-இன்-ஆன் மற்று ஓர்-
இளமை கொணர இசை

##86

ஒல்வார்-உளரேல் உரையாய் ஒழியாது
செல்வார் என்றாய் நீ சிறந்தாய்-ஏ செல்லாது
அசைந்து ஒழிந்த யானை பசி-ஆல் ஆள்-பார்த்து
மிசைந்து ஒழியும் அத்தம் விரைந்து

##87

ஒன்றனும் நாம்-மொழியலாம்-ஓ செலவு தான்
பின்றது பேணும் புகழான்-பின் பின்று
வெலல்-கு அரிது-ஆம் வில்-வலான்-வேல்-விடலை-
பாங்கு-ஆ-ச-
செலல்-கு-அரிது-ஆ ச் சேய-சுரம்

##88

அல்லாத-என்னை-உம்-தீர மற்று ஐயன்மார்
பொல்லாதது என்பது நீ பொருந்தாய் எல்லார்க்கும்
வல்லி-ஒழியின் வகைமை-நீள்-வாள்-கண்ணாய்
புல்லி ஒழிவான் புலந்து

##89

நண்ணி நீர்-சென்மின் நமர்-அவர்-ஆப-வ்-ஏல்
எண்ணிய எண்ணம் எளிது-அரோ எண்ணிய
வெஞ்-சுடர்-அன்னான்-ஐ யான் கண்டேன் கண்டாள்-ஆம்
தண்-சுடர்-அன்னாள்-ஐ தான்

##90

வேறு-ஆக நின்னை வினவுவேன் தெய்வத்தான்-
கூறாய்-ஓ கூறும் குணத்தினன்-ஆய் வேறு-ஆக

என்-மனை-க்கு ஏற க் கொணரும்-ஓ எல்வளை-ஐ த்
தன்-மனைக்கு-ஏ உய்க்கும்-ஓ தான்

##91

கள்ளி சார் கார்-ஓமை நார்-இல்-பூ-நீள்-முருங்கை
நள்ளிய-வேய் வாழ்பவர் நண்ணுப-வ்-ஓ புள்ளி-ப்-
பருந்து கழுகு-ஓடு வம்பலர் ப் பார்த்து ஆண்டு-
இருந்து-உறங்கி வீயும் இடம்

##92

செல்ப-வ்-ஓ தம்-அடைந்தார் சீர் அழிய சிள் துவன்றி
கொல்ப-போல் கூப்பிடும் வெங்கதிரோன் மல்கி
பொடி வெந்து பொங்கி மேல்-வான் சுடும் கீழ்-அல்
அடி-வெந்து கண் சுடும் ஆறு

##93

கருங்-கடல் மாந்திய வெண்-தலை-க்-கொண்மு
இருங்-கடல் மா-கொன்றான் வேல் மின்னி பெருங்-கடல்-
தன்-போல் முழங்கி தளவம் குருந்து அணைய
என்-கொல் யான்-ஆற்றும்-வகை

##94

பகல் பருகி ப் பல்-கதிர்-ஞாயிறு கல் சேர
இகல் கருதி த் திங்கள் இருள்-ஐ பகல் வர
வெண்-நிலா க் காலும் மருள் மாலை வேய்த்தோளாய்
உள் நிலாது என்-ஆவி ஊர்ந்து

##95

மேல்-நோக்கி வெங்கதிரோன் மாந்திய நீர் கீழ்-நோக்கி
கான் ஓக்கம் கொண்டு அழகு-ஆ காண் மடவாய் மான்-
நோக்கி
போது ஆரி வண்டு-எலாம் நெட்டெழுத்தின்-மேல் புரிய
சாதாரி நின்று அறையும் சார்ந்து

##96

இருள் பரந்து ஆழியான்-தன்-நிறம்-போல் தம்-முன்
அருள் பரந்த ஆய்-நிறம்-போன்று மருள் பரந்த
பால்-போலும் வெண்-நிலவு-உம் பை-அரவு-அல்குலாய்
வேல் போலும் வீழ் துணை-இலார்-க்கு

##97

பாழி-போல் மாயவன் தன்-பற்றார் கழிற்று எறிந்த
ஆழி-போல்-ஞாயிறு கல் சேர தோழி-ஓ
மால்-மாலே-தம்முன்-நிறம்-போல் மதி முளைப்ப
யான் மாலே ஆற்றேன் இனைந்து

##98

வீயும் வியன்-புறவு-இன் வீழ் துளி-ஆன் மா-க்-கடுக்கை
நீ-உம் பிறர்-ஓடு-உம் காண் நீடாதே ஆயும்
கழல்-ஆகி பொன்-வட்டு-ஆய் தார்-ஆய் மடல்-ஆய்
குழல்-ஆகி கோல்-சரியாய் கூர்ந்து

##99

பொன்-வாள்-ஆல் காடு-இல்-கரு-வரை போர்த்தாலும்
என்-வாளா-என்றி இலங்கு-எயிற்றாய் என்-வாள்-போல்
வாள் இழந்த கண் தோள் வனப்பு இழந்த மெல்-விரல்-உம்
நாள் இழந்த எண் மிக்கு நைந்து

##100

பண்டு இயைய ச் சொல்லிய சொல் பழுது-ஆல் மா-க்-
கடல்
கண்டு இயைய மாந்தி கால் வீழ்த்து இருண்டு எண்-திசை-
உம்
கார் தோன்ற காதலர் தேர் தோன்றது ஆக-வ்-ஏ
பீர் தோன்றி நீர்-தோன்றும் கண்

##101

வண்டு-இனம் வெளவாத ஆம்பல்-உம் வார்-இதழ்-ஆன்
வண்டு-இனம் வாய் வீழா மாலை-உம் வண்டு-இனம்
ஆராத பூந்-தார் அணி தேரான்-தான்-போத
வாராத-நாள்-ஏ-வரும்

##102

மான் எங்கும் தம்-பிணை-ஓடு ஆட மறி உகள
வான் எங்கும்-வாய்த்து வளம் கொடுப்ப கான்-எங்கும்
தேன் இறுத்த வண்டு-ஓடு தீ-தா-என தேராது
யான்-இறுத்தேன் ஆவி இதன்-கு

##103

ஒருவந்தம்-அன்று-ஆல் உறை-முதிரா-நீர்-ஆல்
கருமம்-தான் கண்டு அழிவு-கொல்லோ பருவம்-தான்
பட்டின்று-ஏ என்றி பணைத்தோளாய் கண்ணீர்-ஆல்
அட்டினேன் ஆவி அதன்-கு

##104

ஐந்து-உரு-வ்-இன் வில்-எழுதி நால்-திசை-க்கு-உம்
முன்னீர்-ஐ
இந்து-உரு-வ்-இன் மாந்தி இருங்-கொண்மு முந்து-உரு-வ்-
இன்
ஒன்று-ஆய் உரும்-உடைத்து-ஆய் பெய் வான் போல் பூக்கு
என்று
கொன்றாய்-கொன்றாய் என்-குழைத்து

##105

எல்லை-தருவான் கதிர் பருகி ஈன்ற கார்
கொல்லை தரு வான் கொடிகள் ஏறுவ-காண் முல்லை
பெருந்-தண்-தளவு-ஓடு தம்-கேளிர்-ஐ-ப்-போல் காணாய்
குருந்தம் கொடுங்-கழுத்தம் கொண்டு

##106

என்னர்-ஏ ஏற்ற-துணை பிரிந்தார் ஆற்று என்பார்
அன்னர்-ஏ-ஆவர் அவர்-அவர்-க்கு முன்னர்-ஏ
வந்து ஆரம் தேம் கா வரு முல்லை சேர் தீ-ந்-தேன்
கந்தாரம் பாடும் களித்து

##107

கரு உற்ற காயா க் கண-மயில் என்று அஞ்சி
உரும் உற்ற பூங்-கோடல் ஓடி உரும் உற்ற
ஐன்-தலை-நாகம் புரையும் அணி க் கார்-தான்
எம்-தலை-ஏ வந்தது இனி

##108

கண்-உள-ஆயின் முலை-அல்லை காணலாம்
எண்-உள-ஆயின் இறவா-வ்-ஆல் எண்-உள-வ்-ஆ
அன்று ஒழிய நோய் மொழி ச் சார்வு ஆகாது உரும்-உடை-
வான்
ஒன்று ஒழிய நோய் செய்தவாறு

##109

என்-போல்-இகுளை இருங்-கடல் மாந்திய கார்
பொன்-போல் தார் கொன்றை புரிந்தன பொன்-போல்
துணை பிரிந்து வாழ்கின்றார் தோன்றுவர் தோன்றார்
இணை பிரிந்து வாழ்வார் இனி

##110

பெரியார் பெருமை பெரிது-ஏ இடர்-க்-கண்
அரியார் எளியர் என்று ஆற்ற பரிவு-ஆய்
தலை அமுங்க தண்-தழுவம் தாம் நக க் கண்டு ஆற்ற
மலை-அமுத சால-மருண்டு

##111

கானம்-கடி-அரங்கு-ஆ கை-ம்-மறிப்ப க் கோடல் ஆர்
வானம் விளிப்ப வண்டு-யாழ்-ஆக வேனல்

வளரா மயில் ஆட வாள்-கண்ணாய் சொல்லாய்
உளர்-ஆகி-உய்யும்-வகை

##112

தேரோன் மலை மறைய தீம்-குழல் வெய்து-ஆக
வாரான்-விடுவான்-ஓ வாள்-கண்ணாய் கார்-ஆர்-
குருந்து-ஓடு முல்லை குலைத்தன-காண் நாம்-உம்
விருந்து-ஓடு நின்றல் விதி

##113

பறி-ஓலை மேலொடு-கீழா இடையர்
பிறியோலை பேர்த்து விளியா-கதிப்ப
நரி உளையும் யாமத்து-உம் தோன்றார்-ஆல் அன்றாய்
விரி-உளை-மான் தேர்-மேல் கொண்டார்

##114

பாத்து படு கடல் மாந்தி பல-கொண்மு
காத்து கனை துளி சிந்தாமை பூத்து
குருந்து-ஏ பருவம் குறித்து இவள்-ஐ நைந்து-
வருந்தே என்றாய் நீ வரைந்து

##115

படும்-தட-ங்-கண் பல்-பனை போல் வான் முழங்கல்-
மேலும்
கொடுந்-தட-ங்-கண் கூற்று-மின்-ஆக நெடுந்-தட-ங்-கண்
நீர் நின்ற நோக்கு-இன் நெடும்-பனை மென்-தோளாள்-கு
தேர் நின்றது என்றாய் திரிந்து

##116

குருந்து-ஏ கொடி-முல்லாய் கொன்றாய் தளவே
முருந்து-ஏய்-எயிறு-ஓடு தார் பூப்பித்திருந்து-ஏ
அரும்பு ஈர் முலையாள் அணி குழல் தாழ் வேய்த்தோள்
பெரும்-பீர் பசப்பித்தீர் பேர்ந்து

##117

கத-நாகம் புற்று அடைய க் கார்-ஏறு சீற
மத-நாகம் மாறு முழங்க புதல் நாகம்
பொன் பயந்த வெள்ளி புறம்-ஆக பூங்கோதாய்
என்-பசந்த மென்-தோள் இனி

##118

கார் தோன்றி ப் பூ-உற்ற-காந்தள்-முகை விளக்கு ப்
பீர் தோன்றி த் தூண்டுவாள் மெல்-விரல்-போல் நீர்
தோன்றி
தன்-பருவம் செய்தது கானம் தடங்கண்ணாய்
என்-பருவம்-அன்று என்றி இன்று

##119

உகவும் கார் அன்று என்பார் ஊரார் அதன்-ஐ த்
தகவும்-தகவு-அன்று என்று ஒரேன் தகவு-ஏ-கொல்
வண்-துடுப்பு-ஆய் பாம்பு-ஆய் விரல்-ஆய் வளை-முரி-
ஆய்
வெண்-குடை-ஆம் தண்-கோடல் வீந்து

##120

பீடு-இலார் என்பார்கள் காணார்-கொல் வெங்-கதிர்-ஆல்
கோடு-எலாம் பொன்-ஆய் க் கொழுங்-கடுக்கை காடு-
எலாம்
அத்தம் கதிரோன் மறைவதன்-முன் வண்டு-ஒடு தேன்
துத்தம் அறையும் தொடர்ந்து

##121

ஒருத்தி யான் ஒன்று-அல பல்-பகை என்னை
விருத்தி-ஆ க் கொண்டன வேறு-ஆ ப் பொருத்தின்
மடல் அன்றில் மாலை படு வசி ஆம்பல்
கடல்-அன்றி கார் ஊர் கறுத்து

##122

கானம் தலை-செய காப்பார் குழல் தோன்ற
ஏனம் இடந்த மணி-எதிரே வானம்
நகுவது-போல் மின் ஆட நாணு என்-ஆவி
உகுவது-போலும் உடைந்து

##123

இம்மை-ஆல் செய்தது-ஐ இம்மை-ஏ-ஆம்-போலும்
உம்மை-ஏ-ஆம் என்பார் ஓரார்-காண் நம்மை
எளியர் என நலிந்த ஈர்ங்குழலார் ஏடி
தெளிய ச் சுட-ப்-பட்ட-வ்-ஆறு

##124

செவ்வழி-யாழ் ப் பாண்-மகன்-ஏ சீர் ஆர் தேர் கை-
இன்-ஆல்
இ-வ்-வகை ஈர்த்து உய்ப்பான் தோன்ற-முன் இ-வ்-வழி-
ஏ
ஆடினான் ஆய்-வயல்-ஊரன் மற்று எங்கையர் தோள்
கூடினான் பின்-பெரிது-கூர்ந்து

##125

மா-க்-கோல்-யாழ் ப் பாண்-மகன்-ஏ மண்-யானை-ப்-
பாகனார்
தூ-க்-கோல் துடி-ஒடு தோன்ற-முன் தூ-க்-கோல்
தொடி-உடையார் சேரி-க்கு த் தோன்றும்-ஓ சொல்லாய்
கடி-உடையேன் வாயில் கடந்து

##126

விளரி-யாழ் ப் பாண்-மகன்-ஏ வேண்டா அழையேல்
முளரி மொழியாது உளரி-க்-கிளரி நீ
பூங்-கண்-வயல்-ஊரன் புத்தில் புகுவதன்-முன்
ஆங்கண் அறிய உரை

##127

மென்-கண் கலி வயல் ஊரன் தன்-மெய்ம்மை-ஐ
எங்கள்-கு உரையாது எழுந்து போய் இங்கண்
குலம் காரம் என்று அணுகான் கூடும் கூத்து என்று-ஏ
அலங்கார-நல்லார்-க்கு அறை

##128

செந்-தாமரை-ப்-பூ உற நிமிர்ந்த செந்-நெல்-இன்
பைந்-தார் புனல்-வாய் ப் பாய்ந்து ஆடுவாள் அம்-தார்
வயந்தகம்-போல் தோன்றும் வயல் ஊரன் கேண்மை
நயந்து அகன்று ஆற்றமை நன்று

##129

வாடாத-தாமரை-மேல் செந்-நெல் கதிர் வணக்கம்
ஆடா-அரங்கு-இன்-உள் ஆடுவாள்-ஈடு-ஆய
புல்லகம் ஏய்க்கும் புகழ் வயல் ஊரன் தன்-
நல்-அகம் சேராமை நன்று

##130

இசை உரைக்கும் என்-செய்து இர நின்று அவர்-ஐ
வசை உரைப்ப ச சால வழத்தீர் பசை பொறை
மெய்-ம்-மருட்டு ஒல்லா மிகு-புனல் ஊரன் தன்-
பொய்-ம்-மருட்டு பெற்ற-பொழுது

##131

மடங்கு இறவு போலும் யாழ் ப் பண்பு-இலா-ப்-பாண
தொடங்கு உறவு சொல் துணிக்க-வேண்டா முடங்கு இறவு
பூட்டு-உற்ற வில்-ஏய்க்கும் பூம்-பொய்கை-ஊரன் பொய்
கேட்டு உற்ற கீழ்-நாள் கிளர்ந்து

##132

எங்கையர் இல் உள்ளான்-ஏ பாண நீ பிறர்-
மங்கையர் இல் என்று மயங்கினாய் மங்கையர் இல்

என்னோடு இறவாது இவண் நின்-நி...
பின்னார் இல் அந்தி முடிவு

##133

பாலே-யாழ் ப் பாண்-மகன்-ஏ பண்டு நின்-நாயகன்-கு
மாலே யாழ் ஓதி வருடாய்-ஓ காலே-யாழ்-
செய்யும்-இடம் அறியாய் சேர்ந்தாய் நின்-
பொய்ம்மொழி-க்கு
நையும்-இடம் அறிந்து நாடு

##134

கிழமை பெரியோர்-க்கு க் கேடு-இன்மை-கொல்லோ
பழமை பயன் நோக்கி க் கொல்லோ கிழமை
குடி-நாய்கர் தாம் பல பெற்றார்-இன் கேளா
அடி-நாயேன் பெற்ற அருள்

##135

என்-கேட்டி ஏழாய் இரு-நிலத்து-உம் வானத்து-உம்
முன்-கேட்டும் கண்டும் முடிவு அறியேன் பின்-கேட்டு
அணி-இகவா-நிற்க அவன்-அணங்கு மாதர்-
பணி-இகவான் சால-ப்-பணிந்து

##136

எங்கை இயல்பு-இன் எழுவல் யாழ்-ப்-பாண்-மகன்-ஏ
தம்-கை-உம் வாய்-உம் அறியாமல் இங்கண்
உளர-உளர உவன் ஓடி ச சால-
வளர-வளர்ந்த-வகை

##137

கருங்-கோட்டு-செங்-கண்-எருமை கழனி
இருங்-கோட்டு-மென்-கரும்பு சாடி வரும் கோட்டால்
ஆம்பல் மயக்கி அணி-வளை-ஆர்ந்து அழகு-ஆ த்
தாம்-பல்-அசையின வாய் தாழ்ந்து

##138

கன்று உள்ளி ச் சோர்ந்த பால் கால் ஒற்றி தாமரை-ப்-பூ
அன்று உள்ளி அன்னத்தை ஆர்த்துவான் சென்று உள்ளி
வந்தையா என்னும் வகையிற்று-ஏ மற்று இவன்-
தந்தையார்-தம்-ஊர்-த்-தகை

##139

மருது-ஓடு காஞ்சி அமர்ந்து உயர்ந்த நீழல்
எருது-ஓடு உழல்கின்றார் ஓதை குருகு-ஓடு
தாரா த் தோறு-ஆய்ந்து எடுப்பும் தண்-அம்-கழனித்து-ஏ
ஊரா-த்-தேறன் தந்தை ஊர்

##140

மண்-ஆர்-குலை-வாழை-உள் தொடுத்த தேன் நமது என்று
உண்ணு ப் பூந்-தாமரை-ப்-பூ உள்ளும் கண்-ஆர்-
வயல்-ஊரன் வண்ணம் அறிந்து தொடுப்பாள்
மயல்-ஊர்-அரவர்-மகள்

##141

அணி-க்-குரல்-மேல் நல்லார்-ஓடு ஆடினேன் என்ன
மணி-க்-குரல்-மேல் மாதரான் ஊடி மணி-ச்-சிரல்
பாட்டை-இருந்து அயரும் பாய் நீர் க் கழனித்து-ஏ
ஆட்டை-இருந்து உறையும் ஊர்

##142

தண்-கயத்து தாமரை நீள் சேவல்-ஐ த் தாழ் பெடை
புண்-கயத்து உள்ளும் வயல் ஊர வண்-கயம்
போலும் நின்-மார்பு புளி-வேட்கைத்து-ஒன்று இவள்
மாலும் மாற நோய் மருந்து

##143

நல்-வயல் ஊரன் நறுஞ்-சாந்து அணி அகலம்
புல்லி புடை-பெயரா-மாத்திரை-க்-கண் புல்லியார்

கூட்டு-முதல் உறையும் கோழி துயில்-எடுப்ப
பாட்டு முரலும்-ஆம் பண்

##144

அரத்தம் உடீஇ அணி பழுப்ப ப் பூசி
சிரத்தை-ஆல் செங்கமுநீர் சூடி பரத்தை
நினை நோக்கி க் கூறினும் நீ மொழியல் என்று
மனை நோக்கி மாண-விடும்

##145

பாட்டு-அரவம் பண்-அரவம் பணியாத-
கோட்டு-அரவம் இன்னிவை-தாம்-குழும கோட்டு-அரவம்
மந்திரம் கொண்டு ஒங்கல் என்ன மக ச் சுமந்து
இந்திரன்-போல் வந்தான் இடத்து

##146

மண் கிடந்த வைய... மற்று ப் பெரியர்-ஆய்
எண்-கிடந்த-நாள்-ஆன் இகழ்ந்து ஒழுக பெண்-கிடந்த-
தன்மை ஒழிய தரள-முலையினுள்
மென்மை-செய்திட்டாள்-மிக

##147

செங்-கண்-கருங்-கோட்டு-எருமை சிறு-கனையா
அங்கண்-கழனி-ப்-பழனம் பாய்ந்து அங்கண்
குவளை-அம்-பூ-வ்-ஒடு செங்-கயல்-மீன் சூடி
தவளை-உம் மேல்-கொண்டு வரும்

##148

இருள்-நடந்தன்ன இருங்-கோட்டு-எருமை
மருள்-நடந்த மா-ப்-பழனம் மாந்தி ப் பொருள் நடந்த
கல் பேரும் கோட்டால் கனைத்து தம்-கன்று உள்ளி
நெல்-போர்வு சூடி வரும்

##149

புண்-கிடந்த-புண்-மேல் நுன்-நீத்து ஒழுகி வாழினும்
பெண்-கிடந்த-தன்மை பிறிது-அரோ ... கிடந்து
செய்யாத-மாத்திரை-ஏ செங்-கயல் போல் கண்ணினுள்
நையாது தான்-நாணும்-ஆறு

##150

கண்ணும்-கால் என்-கொல் கலவை-யாழ்-ப்-பாண்-
மகன்-ஏ
எண்ணும்-கால் மற்று-இன்று இவள்-ஒடு-நேர்-எண்ணின்
கடல்-வட்டத்து-இல்லை-ஆல் கல் பெயர் சேராள்
அடல்-வட்டத்தார் ஊரேல் ஆம்

##151

சேறு ஆடும் கிண்கிணி-க்-கால் செம்-பொன் செய்
பட்டத்து
நீறு-ஆடும்-ஆயது இவன்-நின்-முன்-ஆ வேறு-ஆய-
மங்கையர் இல் நாடும்-ஓ மா-க்-கோல்-யாழ்-ப்-பாண்-
மகன்-ஏ
எங்கையர் இல் நாடலாம் இன்று

##152

முலை-ஆல்-உம் பூண்-ஆல்-உம் முன்-கண் தாம்-சேர்ந்த-
விலை-ஆல்-உம் இட்ட-குறி-ஐ உலையாது
நீர் சிதைக்கும் வாய் ப் புதல்வன் நிற்கும் முனை முலை-ப்-
பால்
தார் சிதைக்கும் வேண்டா-தழுஉ

##153

துனி புலவி ஊடல்-இன் நோக்கேன் தொடர்ந்த
கனி கலவி காதல்-இன்-உம் காணேன் முனிவு அகலின்
நாணு-நடுக்கும் நளி-வயல்-ஊரன்-ஐ க்
காணு எ-ப்-போது-உம்-ஏ கண்